

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Ne quando rapiat ut leo animam meam, dum non est redimat, neq[ue] qui
saluum faciat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

Coram deo num, sed coram hominibus innocentiam nostram non deseramus, sicut no-
 ignoratiā no- strum nos non reprehēdit. Sicut enim coram deo peccata non sunt neganda,
 strā confite- coram quo nemo iustus est: Ita corā hominibus ueritas est confitenda, & allo-
 amur, coram- renda, coram quibus uiuere possumus, & debemus sine crimine. Et hanc em-
 hoibus inno- ditionem Dauid suo euentu cosecutus, nobis facit communem, qua longe &
 centiā nostrā- licius calumniā ulciscimur, q̄ olim Appelles ultus est sua tabula.
 non desera- Dicit itaq̄,
 nus.

DOMINE deus meus, in te speraui, saluum me fac, ex omnibus
 persequentibus me, & libera me.

Primus affectus est, non ad uindictam & zelum ferri contra calumniatores
 & persecutores, ut solet homo uanitas, & mendacium (Mihi, inquit, uindicta
 & ego retribuam) sed ad dominum, ante omnia, cōfugiendum est, & tam per-
 secutio, q̄ calumnia coram illo pronuntianda, cum plena spe & fiducia, quam
 in hoc casu iuuat innocētia, & bona conscientia. Ita hic ex omnibus persequē-
 tibus saluus fieri petit, duo enim persequēbantur Dauid: Absalom uiribus &
 opere: Semeia lingua & calumnia, qui sine dubio, uel solus non fuit, uel salte-
 soli sibi non placuit in hoc malo, uel ex omnibus dicit affectu eo, quo psalm. vi.
 dictum est: Inueteraui inter omnes inimicos meos, q̄ uidelicet uim & calum-
 niam simul passis, omnia uideantur aduersari, neminem q̄ relictum esse, qui
 succurrat, sicut reuera omnia aduersantur solitario. Ita dicit, ex omnibus perse-
 quentibus, id est, quia omnes & omnia me persequuntur. Quid differant
 Salua me, & libera me, non magno opere puto referre, nisi salua ad bonum, li-
 bera, ad malum retulisse, aut, affectus gratia, tautologicus idem repetisse par-
 tandus est.

Illos conueniri hoc uersu licet, qui non credunt necessariam esse fidem &
 spem, uel oraturis, uel sumpturis gratiam dei, seu effectum (ut dicitur) sacra-
 mentorum, cum ideo hic Propheta, se saluum, & liberandum petat, quia spe-
 rasse etiam gloriatur in dominum, adeo certū est, scilicet unicuiq̄, si credat, spe-
 ret, aut diligat. Dicit uero, in te spero, non in me, non in hominem. De quibus
 supra psalmo quinto latius.

Ne quando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redi-
 mat, neq̄ qui saluum faciat.

Hieronymus, sic ex hebræo: Ne forte rapiat, ut leo animam meam, laceret,
 & non sit qui eripiat. Rapiat (inquit) laniet, prædetur sicut solet furens bestia,
 ne quis simplicem captionem intelligat: deinde sicut leo, implacata scilicet be-
 stia, laceret, atque discerpat etiam. Quid: domum aut pecus: non, sed animam
 meam, id est, uitam meam, quam ex anima corpus habet. Vt psalmo præceden-
 te dictum.

Fortem inten-
 tionē oratio
 exigit.

Hæc omnia tanta auxesi magnificat, ut necessitatem suam exaggeret & cō-
 mender, quo uelocius exaudiri mereatur, immo quo seipsum ad ardentiorē
 animi intentionem prouocet: fortiter enim & seria intentione orandum est,
 si quid impetrare uolumus. Non est autem dubium, fuisse Dauid eo tempore
 in ea con-

in ea conditione, q̄ ab Absalom & Semeia uelut rugientibus leonibus rapi, la-
cerariq̄ timebatur & sperabatur, nec nisi in deo erat sibi spes & auxiliū, Quo
loco sunt, & omnes alij, qui uim cum calumniā patiunt̄, qui hęc uerba & sen-
sum eorum pulchre intelligunt.

Domine deus meus, si feci istud, si est iniquitas in manibus meis:
Si reddidi retribuētibus mihi mala, decidam merito ab inimicis
meis inanis.

Hic ingreditur rem psalmi, & iuxta titulum, uerba Aethiopsis Semei tractat.
Impegerat calumniator, Primo, q̄ in sanguine domus Saul reus fuerit: Egre-
dere inquit uir sanguinū, & uir Belial: Secūdo, q̄ regnū eius, ui inuaserit, ideo
reddita sibi a dño duplicia, ut a proprio filio rursum sanguis eius funderetur,
& regnum ei auferetur. Vtrunq̄ queritur, & sese innocentē confitetur. Dupli-
ci autem ratione hunc secundū affectum, nos docet tractare, negatiue, & con-
ditionaliter scilicet, ut innocentis conscientia fiduciam quantum est corā ho-
minibus afferamus, & occultum nostrum uitium corā iudice deo, metuamus.
Nam utrunq̄ hūc affectum, hi uersus prestant, hoc modo: Domine deus me-
us, adeo non feci istud, adeo non est ista iniquitas in manibus meis, adeo, nec
sanguinis eius, nec amissi regni autor fui, ut etiam non reddiderim ei, & suis
mala, pro malis quae mihi faciebant, cum id sapius potuissē, dum in spelunca
solum apprehendi (i. Reg. xxiiij.) et in castris eius hastam abstuli (i. Regum,
xxvj.) Non solum autem, non reddidi mala, sed contra, reddidi bona, pro ma-
lis, Sicut ipsemet Saul (i. Regum, xxliij.) testatus est, dicens: Iustior tu es q̄ ego,
Tu tribuisti mihi bona, ego autem reddidi tibi mala, tantum abest, ut uir san-
guinum esse possim: q̄ si quid occultius in me fuit, quod minus synceriter pra-
stitisse inuentar, & tu ita iudicas, praesto sum, fiat mihi, quod merui. Persequat̄
inimicus meus animam meam &c.

Videtur autem iniquitatem hic ad posteriorem calumniam aptare, sicut ad
priorem hoc, Si feci illud, ut sit sensus: non feci illud, quod de sanguine calum-
niatur, nec est iniquitas in manibus meis, quod regnum obtinui nemini in
hoc feci iniuriam, quia non mea temeritate, sed tuo praeecepto id feci. Vehemē-
tior est autē affectus, q̄ sibi imprecatur tot mala, si fecisset, q̄ si simpliciter nar-
rasset se non fecisse, ut & nos doceamur magno corde contra calumniam ora-
re, sed sic, ut innocentiam quidem testemur, occultum tamen eius iudicium ti-
meamus, parati ferre quaecūq̄ mala, si inuenti fuerimus culpabiles. Nam licet
pro te etiam dei praeeceptum habeas in quocunq̄ opere, tamē adhuc timere de-
bes, ne forte nō recte in cesseris, & contrariū praecipere merueris. Sicut Abraham
licet in Isaac re promissionem accepisset, tamē uolens & timens dei iudicium,
obtulit eum in holocaustum. Sic & Dauid in hoc negotio, licet sibi esset nul-
lius conscius, tamē regnū resignās ait (ii. Reg. xv.) Si dixerit mihi, nō places,
praesto sum, faciat quod bonum est coram se, & Semeiam maledicere permisit,
etiam a deo iussum esse credidit, omnino timens recta sibi & digna contigisse.
Adeo quantūlibet iusta, sancta, innocēs, uera, diuinaq̄ sit causa tua, necesse est
in timore & humilitate eam agas, semper iudicium eius metuēs, & nihil de te,
sed de sua tantum misericordia confidens. Cecidit Iudas Machabeus, in bello
iustissimo, succubuerunt multi in iustissimis causis & diuinis negotijs. Sicut

N iij de filijs

Magno corde
cōtra caluma-
niam oran-
dum.

Notatu dignis-
sima.